

З Днем Незалежності, УКРАЇНО!

○ Роздуми у переддень

Незалежність – це...

Що таке незалежність? Інтернет повниться відповідями на це запитання. Хтось каже, що незалежність це можливість бути самим собою, хтось переконує, що незалежність це наш генетичний код, тому ми непереможні, інші запевняють, що це не те, що нам дається, а те, чого у нас не можна відібрати.

Пригадуєте, як ми тишилися, коли здобули незалежність? Яка то була щира радість, яке піднесення! Бо знали, що неволя гірше смерті, гірше ран найболючіших, бо неволя відбирає право бути людиною і зрівнює її із скотиною. І щоб жити незалежними, до того ж на найбагатшій у світі землі, треба бути народом безстрашної крові, вольової вдачі, треба мати силу Богів, які вмійють жити і вмійють вмирати. А ми – такий народ!

Наше минуле це безмежна боротьба, величний порив волі, вічна сутичка з ненавистниками, з людьми, котрі бажали розшматувати землю, на якій жили наші предки і житимуть наші діти. Тернистий наш шлях життя, надпотугами будували і будують все те, що є зараз. Не оминають нашої пам'яті величні походи князів за часів Київської Русі, відсіч набігів татар, славна боротьба славної Української Повстанської Армії, від'єднання від СРСР, теперішня Антитерористична операція. Українці боролися і борються тому, що відчувають себе частиною одного цілого, розуміють, що за них самих ніхто не побудує їхнього майбутнього, кожен з нас у всі часи старався опиратися гніту. А травлять нас тисячоліттями, відлучуючи від усього рідного, котре таке нам дороге: віри, мови, традицій, культури, історії і, навіть, імені. Нас і все наше нищили і нищать. Нищать, втовкмачуючи, що ми ніхто, ми – раби, які уже народжуються і вмирають рабами наших ненавистників. Воріженьки добре розуміють: народ, що пам'ятає свої минуле – це не раб! Це – сконцентрована національно-свідома сила, яка у будь-який момент може стати на свій захист. І у потрібний момент наша сила до борні знову і знову оживає! Хоч

Свою Україну любіть,
Любіть во время люте,
В останню тяжку минуту
За неї Господа моліть!
І я молюсь за Україну:
Світлу, пречисту, єдину –
Пір'ячко з крилець весни,
Боже врятуй Україну,
Господи, сохрани!
Вітром, розмаєним віттям
Ненависть висуши й гнів,
Розуму дай її дітям,
Розуму, а не ножів.
Дай не півмертвої мови,
Що благовістом луна,
Як струмування Дніпрове
Хай не пощезне вона.
Хай її душу вдовину
Не порозтягують пси.
Боже, врятуй Україну.

Тарас ШЕВЧЕНКО

і маємо натуру добру, бо життя не примушує нас обманом чи насильством їжу для дітей своїх здобувати, бо сонце для нас – лагідне, а не палюче. Так, ми добрі. І це – наш рідний шлях життя! І не утратимо ми його! Бо розуміємо, коли почнемо ходити чужими шляхами злими, станемо блудними синами. І боронити цей шлях треба нам, бо «пташеня боронить гніздо своє, собака боронить кістку свою, квочка боронить курчат своїх. Усе, що живе, має боронити своє місце на землі. Такий закон життя! Ті, що вмійють завзято себе боронити – живуть вічно. Ті, хто був покірним і боязливым, нездідним кров пролити – погинули, щезла на світі навіть пам'ять про них.

Шість тисяч років від кімерійців, наших пращурів – до нас українців. Шість тисяч років чудуємо світ і писанками своїми, і вишиванками, і піснями. І мовою своєю, найбільш спорідненою із санскритом. І благословенний клаптик землі, де зростають українські діти, де неповторною красою чарують тихі води, ясні зорі, де поля родять золото-пшеницю – наш! Це тому, що ми – незалежні. І не двадцять сім років, а шість тисяч років! І в якому ярмі (навіть подвійному!) ми б не були, ми залишалися і залишимося незалежними! Бо Незалежність – це і справді наш генетичний код, це єдине те, що в українців не можна відібрати!

Слава Україні! Слава нації!

Тетяна ЯРЕМЧУК,
відповідальний редактор газети "За медичні права"

○ З історії

Краса та вишуканість вбрання українок

Про красу та самобутність українського одягу свого часу досить влучно сказав Ілля Рєпін: "Ви не повірите, як чарівно одягаються дівчата (парубки теж): ... це дійсно народний, зручний і граціозний костюм. А які дукати, моністи, головні убори, квіти! А які обличчя! А яка мова! Просто краса, краса і краса!"

Презентуємо Вашій увазі добірку світлин

Майстерні "Треті Півні", які показують всю красу та вишуканість святкового традиційного жіночого вбрання різних регіонів України.

Галичина

Зазвичай сорочки в Галичині носили з домотканого полотна. Але міські пани могли собі дозволити купувати дорожчу тканину фабричного виробництва. Вишиття було заповочкою, техніками стебнівка, настилування, обметування, мережка, хрестик, кіска. Кілька різних регіонів, що входили до складу Галичини, вирізнялися і колористикою, і орнаментикою. Однак можна виділити переважання поєднання геометрії з флористикою.

Гуцульщина

Барвистість одягу гуцулів становить їхню основну специфічну рису. Стрій здалеку вказував соціальний статус людини, був своєрідним

атестатом зрілості. Деякі елементи одягу чи оздобу починали носити з певного віку. Дівчата заплітали одну чи дві коси довкола голови. Через всю косу вплітали червоний гарус, металевий обріч, уплітки. Молоді жінки одягали на голову хустку, зав'язану ззаду.

Середнє Подніпров'я (Полтавщина)

Сорочки на Полтавщині переважали з великим шийним викотом та з уставками. Вузкий комір, чохла та пазуху не вишивали. Основні кольори ниток – чорні, червоні та білі лляні. Рясно покривали флористичною орнаментикою. Також часто для молодичок на сорочках використовувалася техніка вирізування. У літніх жінок вишиття було значно менше.

Полісся (Чернігівщина)

Дівчата на Чернігівщині носили характерного вишиття традиційну лляну додільну сорочку (з виложистими комірами суцільні), давній зшиваний саян (андарак) з тканим вишиваним орнаментом. Елементи вишивки – гладь, стебнівка, заповоч червоного і чорного кольорів та біла лляна нитка – біль. Орнаментика переважно геометрична.

Вінничина (Центральне Поділля)

Сорочки цього регіону відзначалися стриманістю кольорів, виточненістю й філігранністю роботи. На Поділлі часом використовували срібні нитки у вишитті, майстерно поєднуючи їх із чорним та червоним шовком у техніці гладді та стебнівки. До прикрас незмінно додавалися "баламути" – назва каменю є народною трансформацією слова "перламутри".

“Вибрати не можна тільки Батьківщину!” Василь Симоненко

І ЗА МЕДИЧНІ ПРАВА
ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

№8 (194),
серпень,
2018 р.

ОБЛАСНИЙ КОМПЕТЕТ